

MEDLARE, m. 5. - **ARINNA**, f. 1. En, som medlar.

MEDLEM, m. 2. pl. — *lemmar*. En af dem, som tillhöra ett stånd, ett embetsverk, en domstol, ett samfund, en orden, o. s. v. — *Syn*. Ledamot, Medbroder.

MEDLERST, a. superl. Som är, befines, har sitt läge i midten emellan två eller flera föremål. *I m-a våningen*. — Skrifves äfv. *Mellerst*.

MEDLERTID, ell. **MELLERTID**, se *Emel-lertid*.

MEDLIDANDE, n. sing. Känsla af smärta vid åsynen af eller tanken på andras lidande. *Väcka m. Röras till m. Hafva m. med de olyckliga*. — *Syn*. Medömkan. — *Adj*. 1. Rörd af denna känsla.

MEDLIDSAM, a. 2. 1) Som lätt röres till medlidande, — 2) Rörd af medlidande. — *Syn*. Medömsksam.

MEDLIDSAMHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara medlidsam. — 2) Se *Medlidande*.

MEDLJUD, n. 5. Se *Vokal*.

MEDLJUDA, v. n. 3. (böjes som *Ljuda*) Till följe af luftdallringen gifva samma ljud som ett annat ljudande föremål. — *M-nde*, part. pres. Brukas adjektivt i det grammatikaliska uttrycket: *M. bokstaf*, se *Vokal*. — *Medljudande*, n. 4.

MEDLOCKA, v. a. 1. Locka att följa med. — Äfv. *Locka méd*.

MEDLÄRARE, m. 3. - **ARINNA**, f. 1. En, som är lärare, lärarinna tillsammans med en eller flera andra.

MEDLÄRJUNGE, m. 2. pl. — *jungar*. Lärjunge, som har samma lärare med en eller flera andra.

MEDMENNISKA, f. 1. Se *Broder*, 2.

MEDREDARE, m. 5. Redare i kompani med en eller flera andra.

MEDREGENT, mä'drejä'nnt, m. 3. En, som regerar tillsammans med en annan.

MEDREGERING, f. 2. En medregents styrelse tillsammans med en annan.

MEDRÄKNA, v. a. 1. Upptaga med i räkningen. — Äfv. *Räkna méd*.

MEDSKICKA, v. a. 1. Se *Medsända*. — Äfv. *Skicka méd*. — *Medskickande*, n. 4. o. *Medskickning*, f. 2.

MEDSKYLDIG, a. 2. Se *Medbrottslig*.

MEDSOLS, adv. Med solen, eller ifrån öster till vester.

MEDSPELARE, m. 3. - **LESKA**, f. 1. En, som i spel är en annans medhjelpare. — *Motsats*: Motspelare.

MEDSYSTEMER, f. 2. pl. — *sysstrar*. Qvinlig medlem af ett samfund. Brukas endast med genitiv eller pron. poss., t. ex.: *En af hennes medsysstrar i klostret*.

MEDSÄNDA, v. a. 2. Låta person eller sak åtfölja någon eller något, som sändes. — Äfv. *Sända méd*. — *Medsändande*, n. 4. o. *Medsändning*, f. 2.

MEDSÖKANDE, n. 4. Omständigheten, att någon söker samma tjänst, befattning som en annan. — *Adj*. o. s. Som söker samma tjänst, befattning som en annan.

MEDTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) 1) Taga, föra bort med sig. *M. matsäck på resan*. — Äfv. *Taga méd*. — 2) (fig.) a) Göra tom, uttömma. *Resan har m-git hela min kassa*. — b) Försvaga, uttömma. *Sjukdomen har betydligt m-git honom*. *Feber m-ger krafterna*. — *M-lagen*, part. pass. Brukas nästan adjektivt i

bem. af: *Utmattad, uttömd, t. ex.: Han ser mycket m. ut*. — *Medtagande*, n. 4. o. *Medtagning*, f. 2.

MEDTJENARE, m. 3. - **ARINNA**, f. 1. En, som tjänar tillsammans med en eller flera andra.

MEDTÄFLAN, f. sing. indef. Tvenne eller flera personers täflan i en och samma sak.

MEDTÄFLARE, m. 3. - **ARINNA** ell. - **LESKA**, f. 1. En, som täflar med en eller flera andra i eftersträfvandet eller förfärdigandet af en och samma sak. *M. om ett pris, om kronan, i klädestillverkning*. — *Syn*. Rival, Konkurrent.

MEDUSA, -dusa, nom. prop. f. 1) (grek. mytol.) En af de tre Gorgonerna, med ormhår och ögon, som förvandlade dem, hvilka sågo på henne, i sten. — 2) (fig.) Ytterst ful eller stygg qvinna.

MEDUSEHUFVUD, n. 4. pl. — *hufvuden*. 1) (grek. mytol.) Medusas afskurna hufvud i Minervas sköld, hvars anblick förvandlade i sten. — 2) (fig.) Ytterst fult ansigte.

MEDVARELSE, m. 3. Ett väsende, med afseende på andra, som äro till jemte detsamma.

MEDVERKA, v. n. 1. Verka till samma mål, för samma ändamål. — *M-nde*, part. pres. *M. orsak*. *Den m. nåden*.

MEDVERKAN, f. sing. indef. Verkning till samma mål, för samma ändamål.

MEDVETANDE, a. 1. Som tillsammans med en eller flera andra har vetskap om något. *Vara m. om något*. — *S. n. 4.* 1) (psyk.) Själens förnimmande af sig sjelf såsom verkande eller lidande. Själens förmåga att skilja föreställningarna från de på oss gjorda intrycken och oss sjelfva från tingen. — 2) Vetskap, som man har om något, tillsammans med en eller flera andra. *En persons m. af ett brott*.

MEDVETEN, a. 2. neutr. — *et*. 1) Se *Medvetande*. — 2) Som har medvetande (s. n. 1) af något.

MEDVETENHET, f. 3. Se *Medvetande*, s. n.

MEDVIND, m. 2. Vind, som blåser akter ifrån.

MEDVITTN, n. 4. En, som vittnar i samma sak med en eller flera andra.

MEDVÄDER, n. 3. Se *Medvind*.

MEDÅLDER (första e slutet), m. sing. Se *Medelålder*.

MEDÅGARE, m. 3. - **ARINNA**, f. 1. Ägare af något tillsammans med en eller flera andra.

MEDÅLSKARE, m. 3. - **ARINNA**, f. 1. Älskare, älskarinna, som täflar med en annan om en persons kärlek.

MEDÖMKAN, f. sing. indef. Se *Medlidande*.

MEDÖMSKAM, a. 2. Se *Medlidsam*.

MEFITISK, a. 2. (från lat. *Mephitis*, skadlig, osund dunst) Qväfvande för anddragten. [Mephitisk.]

MEGERA, f. 1. Se *Furie*.

MEHN, se *Men*, II.

MEJA, v. a. 1. Med lie afskåra. *M. af*, se *Afmeja*. [Mäja.]

MEJRAM, mä'jramm, m. sing. En allmänt odlad apoteks- och kökskrydda. *Origanum Majorana*.

MEJSEL, mä'js'l, m. 2. pl. *mejslar*. (t. *Mejssel*) Se *Huggjern*.

MEKANIK, --i'k, f. sing. (ifrån grek.) 1) Läran om lagarna för rörelse, jemnvigt, drivande krafter, o. s. v. — 2) En maskins, ett konststyckes sammansättning. [Mechanik.]

MEKANIKUS, mekänikuss, m. pl. *mekanici*. 1) En, som är kunnig i mekaniken. — 2) En,